

der ikke længere var nogen Anledning for dem til at detachere et Angreb paa Sjælland. Nu kom det ærede Medlem ind paa nogle Fantasier, han ikke har Loy til at bygge paa, han talte om et Overfald og regnede med en Styrke, som han ansaa for mulig, fordi Generalstaben i et Billede har sagt noget lignende. Men baade det ærede Medlem og Generalstaben ville dog vistnok overlade til Fjenden at bestemme, med hvilken Styrke Overfaldet paa Danmark vil finde Sted, og Fjenden vil ganske sikkert sørge for, hvis han foretager det, at Styrken er stor nok til, at vi komme til at ligge under. Og hvis det sker i Begyndelsen af Krigen, og vi ordne Forsvaret paa den Maade, det ærede Medlem fra Ringkøbing har foreslaaet, have vi intet andet end Forsvaret mod Landgangen, og vor Skæbne er da afgjort paa et Par Døgn. Det kan det ærede Medlem ikke paa nogen Maade komme fra.

Men endnu mindre kan det ærede Medlem komme fra noget andet, og det er et Hovedspørgsmaal ved det nuværende Forslag. Det ser besynderligt ud, naar jeg i denne Forsamling drister mig til at sige, at hvis alle de Herrer uden Undtagelse vilde stemme for det Forslag, som er foreslaaet af Regeringen, vilde jeg staa som den eneste Mand, der sagde: Nej, det er intet Forsvar. Det ærede Medlem vil have et Bevis, og han skal faa Beviset fuldgyldigt. Jeg vil dog først overfor det ærede Medlem gøre en lille Bemærkning, som jeg før glemte. Det ærede Medlem har sagt, at det Forsvar, vi havde, var brugeligt, men det har Mangler, som maa afhjælpes. Men saa siger det ærede Medlem: Nu giver jeg det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds Ret i, at vi have ingen Forsvarsstyrke og heller ingen Flaade. Saa gad jeg vide, hvad der kan kaldes brugeligt ved det Forsvar, vi have i Øjeblikket; at vi ved at afhjælpe Manglerne kunne faa noget brugeligt, behøver det ærede Medlem ikke at fortælle mig, for det er jeg enig med det ærede Medlem i. Men jeg gaar nu over til det andet. I Øjeblikket ligger der paa Sjælland 20 Batailloner. Forsvarskommissionens Betænkning oplyser Side 579, at med den Ordning, vi have efter Hærloven af 1894, ville vi efter 16 Aars Forløb have en Styrke af lidt over 22,000 Mand til dermed at mobilisere de 20 Batailloner, vi have paa Sjælland i Øjeblikket. Disse 20 Batailloner ere Garden, de 12 Liniebatailloner, Væbningsbataillonen og Forstærkningsbataillonen. Det vil da være

klart, at efter 16 Aar vil hele Styrken, da hver af disse Batailloner skal have 1,000 Mand, være opbrugt, og vi have et Overskud af 2,000 Mand. Men enhver ved ogsaa, at naar det kommer til Krig, maa man have en Erstatningsstyrke, og det kan ikke nytte, at man i Kampens Øjeblik indkalder Rekrutter for at faa dem uddannede, thi de faa ikke en saadan Uddannelse, at man kan forsvare at sætte dem i Geledderne. Naar der er 22,000 Mand, vil der altsaa være 2,000 Mand som Erstatningsstyrke for de 20,000 Mand, men enhver vil kunne sige sig selv, at der ikke vil være en overskydende Mand i denne Styrke. Nu vil man overføre jydsk og fynske Afdelinger, saaledes at Styrken bliver 36 Batailloner, og saa har man givet en Oplysning om, hvorledes Forholdene ville blive under uregelmæssig Mobilisering, og det er selvfølgelig, at det maa man tage Hensyn til. Og der siges da, at naar man forøger Rekrutstyrken, som nu er 5,000 Mand, til 8,400 Mand, ville vi om 16 Aar — altsaa ikke nu — have en Styrke paa 38,600 Mand, og det vil sige, at vi mangle endnu 5,300 Mand om 16 Aar i den Styrke, vi skulle bruge til at mobilisere Bataillonerne. Hvis vi altsaa føre disse 16 Batailloner fra Jylland og Fyn herover i Aar eller næste Aar, kan det slet ikke nytte, at vi have dem, thi vi have intet Mandskab at fylde i dem, vi have intet overskydende Mandskab. Det overskydende Mandskab, som skal skabes, skabes først om 16 Aar. Og naar det ærede Medlem nævnede en Styrke paa 38,000 Mand, spørger jeg: Hvor har det ærede Medlem den Styrke fra, ved det ærede Medlem, at det er den Styrke, vi have om 16 Aar? Det ærede Medlem niker. Men nu spørger jeg det ærede Medlem: Har jeg da ikke den fuldstændigste Ret, naar jeg siger, at hvis vi vedtage det Forslag, som her foreligger, og dette Spørgsmaal ikke oplyses og ikke klares — det kan klares — jeg har henstillet det til Ministeren, og jeg tænker mig Muligheden af, at han har en Ordning at foreslaa — have vi i Virkeligheden intet Forsvar, altsaa har jeg paa dette Omraade den fuldstændigste Ret. Det ærede Medlem fra Ringkøbing kan være fuldstændig overbevist om, at jeg ikke overfor ham eller overfor nogen anden skal anføre en eneste Ting uden at føre et fuldstændigt Bevis derfor; jeg har fuldt ud Følelsen af det Ansvar, jeg har som sagskyndig, naar jeg her tager Ordet.

Dette tror jeg vil være tilstrækkeligt